

Nonagenarul Marin Constantin (1925 - 2011)

(Grigore Constantinescu – 21 ianuarie 2015)

Acum, când se împlinesc nouă decenii de la începutul existenței Maestrului, un cuvânt despre Marin Constantin ar trebui identificat cu un cântec, așa cum a fost întreaga sa viață, până la acea ultimă zi a lui februarie. Din cântec s-au alcătuit copilăria și adolescența sa, apoi spre cântec i s-au îndreptat visele de tinerețe, urmărind și învățând din arta și pildele măștrilor mai înainte mergători ai artei corale universale și românești. Este adevărat, după acumularea primelor experiențe dirijorale, acum deja mulți ani, ideea de cântec s-a identificat, în timpul tinereții mature, cu simbolul Madrigalului, operă a Renașterii și arhitectură corală românească contemporană. Cum s-au împletit aceste țeluri aparent atât de deosebite? Nu este greu de explicat, cunoscându-i personalitatea, așa cum am avut și eu privilegiul, mai întâi ca spectator, dar și coleg cu cei dintâi madrigaliști, apoi în calitate de cronicar și de prezentator al concertelor Madrigalului, începând de pe la mijlocul anilor '70 și, oarecum mai târziu, ca autor al celei de a treia monografii dedicate maestrului și muzicienilor săi, intitulată **Madrigal sau Magia sunetelor**.

De multe ori, ascultând ansamblul și privind-i Maestrul, am căutat să pătrund mai aproape taina acestei relații între dirijor și cor – sau mai bine zis oameni cântători. Nimic din ceea ce fac nu aparține limitelor tradiției, didacticii, academismului. Maestrul Marin Constantin a inovat, redescoperindu-ne taina aflătoare în chiar miezul capodoperelor, dând astfel un înțeles de universalitate simbolului de Madrigal care, de la arta sa primordiană, a pătruns treptat în toate epocile și stilurile de creație. Astfel s-a născut sintagma „a cânta Madrigal” care se potrivește de minune, ca aprecieri ale interpretării, pentru vechile documente bizantine dar și pentru colinde, pentru capodopere cultice renascentiste dar și pentru opere clasice sau romantice, pentru bijuteriile tradiționale românești sau pentru creații ale ultimilor ani, deschise avangardei. Mereu am descoperit adevărul de simțire, cultul pentru perfecțiune ca principiu de existență și șlefuire, judecata dreaptă întru înțelegerea muzicii abordate.

Maestrul Marin Constantin și, implicit, muzicienii educați sub gestul său, au devenit stindardul luptei pentru fericirea celor ce trăiesc în preajma lor. Marin Constantin este un cavalier al artei, a cărui faimă internațională vine din felul în care apără viața cu armele Frumosului și Binelui, îndeplinind astfel o misiune de har nobil și mistic, în dimensiunile unicității.